

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 241/2020-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. júna 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku prerokoval ústavné sťažnosti Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Šrobárova 2, Košice, IČO 00 397 768, zastúpenej Sýkora – advokátska kancelária, s. r. o., Murgašova 3, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Matej Sýkora, vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6 S 33/2016 zo 7. decembra 2016 a sp. zn. 2 S 190/2017, 2 S 255/2017, 2 S 256/2017, 2 S 257/2017, 2 S 258/2017, 2 S 259/2017, 2 S 260/2017 zo 16. januára 2019, ako aj uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžfk 9/2017 z 22. novembra 2018 a sp. zn. 8 Sžfk 39/2019 z 24. októbra 2019 a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavné sťažnosti Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach vedené pod sp. zn. Rvp 369/2019 a sp. zn. Rvp 62/2020 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 369/2019.

2. Ústavné sťažnosti Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 27. februára 2019 a 13. januára 2020 osobne doručené ústavné sťažnosti Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Šrobárova 2, Košice, IČO 00 397 768 (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej Sýkora – advokátska kancelária, s. r. o., Murgašova 3, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Matej Sýkora, vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uzneseniami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 S 33/2016 zo 7. decembra 2016 a sp. zn. 2 S 190/2017, 2 S 255/2017, 2 S 256/2017, 2 S 257/2017, 2 S 258/2017, 2 S 259/2017, 2 S 260/2017 zo 16. januára 2019 (ďalej spolu aj „napadnuté uznesenia krajského súdu“), ako aj uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 8 Sžfk 9/2017 z 22. novembra 2018 a sp. zn. 8 Sžfk 39/2019 z 24. októbra 2019 (ďalej spolu aj „napadnuté uznesenia najvyššieho súdu“).

2. Z ústavných sťažností vyplýva, že s cieľom zabezpečiť realizáciu projektov s názvom „Medicínsky univerzitný vedecký park v Košiciach (MediPark Košice)“, kód ITMS: 26220220185, a „Centrum excelentnosti pre výskum faktorov ovplyvňujúcich zdravie so zameraním na skupinu marginalizovaných a imunokompromitovaných osôb (CEMIO)“, kód ITMS: 26220120058 (ďalej len „projekty“), sťažovateľka uzatvorila s Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), zastúpeným Výskumnou agentúrou (ďalej len „agentúra“) ako sprostredkovateľským orgánom ministerstva ako riadiaceho orgánu, zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, na základe ktorých bol schválený nenávratný finančný

príspevok pre sťažovateľku v prvom prípade vo výške 31 136 177,45 € a v druhom prípade vo výške 3 400 237,62 € na účely realizácie projektov. Zmluvy boli uzatvorené v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 528/2008 Z. z.“), a to po tom, ako boli sťažovateľke rozhodnutiami schválené žiadosti o poskytnutie nenávratných finančných príspevkov.

3. V nadväznosti na výsledky uskutočnenej kontroly zadávania podlimitnej zákazky na zabezpečenie stavebných prác na predmet zákazky s názvom „*Univerzitná veterinárna nemocnica, Objekt 40 Chirurgia a PGA malých zvierat*“ došlo k vydaniu správnych aktov označených ako «*Záznam z administratívnej kontroly obstarávania tovarov, služieb, stavebných prác a súvisiacich postupov po podpise zmluvy zo dňa 15. 01. 2016, Zaslanie Záznamu z administratívnej kontroly dokumentácie verejného obstarávania s názvom „Univerzitná veterinárna nemocnica, Objekt 40, Chirurgia a PGA malých zvierat“ a súvisiacich postupov po podpise zmluvy č. 2016-7967/1443:4-3SOK zo dňa 20. 01. 2016, Výzva na vrátenie finančných prostriedkov č. 2016-8028/6044:20-350G z 10. 02. 2016, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220185/Z01 z 10. 02. 2016, Správa o zistenej nezrovnalosti č. N21600230/S01 z 09. 02. 2016*». V nadväznosti na opätovnú administratívnu kontrolu zadávania nadlimitnej zákazky na zabezpečenie dodávok tovaru s názvom „*Spotrebný materiál pre bio-medicínsky výskum*“ došlo k vydaniu správnych aktov označených ako „*VEC: Aktualizácia Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220120058*“ č. spisu P 1136/2017-073, č. záznamu A 4315/2017-062 zo 6. júna 2017, tiež „*Správa o zistenej nezrovnalosti*“ N21500094/O03, N21700123/O02, N21700128/O02 zo 6. júna 2017 a „*Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov*“ č. 26220120058/Z03/02, 26220120058/Z04/01, 26220120058/Z05/01 zo 6. júna 2017 (spolu ďalej len „správne akty“). Tieto správne akty vydala agentúra.

4. Sťažovateľka žalobami podanými proti ministerstvu ako žalovanému 1 a agentúre ako žalovanej 2 žiadala o preskúmanie zákonnosti označených správnych aktov. Konania

boli na krajskom súde vedené pod sp. zn. 6 S 33/2016 a sp. zn. 2 S 190/2017, 2 S 255/2017, 2 S 256/2017, 2 S 257/2017, 2 S 258/2017, 2 S 259/2017, 2 S 260/2017.

5. Uzneseniami krajského súdu sp. zn. 6 S 33/2016 zo 7. decembra 2016 a sp. zn. 2 S 190/2017, 2 S 255/2017, 2 S 256/2017, 2 S 257/2017, 2 S 258/2017, 2 S 259/2017, 2 S 260/2017 zo 16. januára 2019 boli žaloby sťažovateľky odmietnuté v celom rozsahu ako neprípustné podľa § 98 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku. Krajský súd odmietnutie žalôb odôvodnil tým, že napadnuté správne akty samy osebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov sťažovateľky, keďže nie sú konečným rozhodnutím správneho orgánu – individuálnym správnym aktom o jej právach a povinnostiach, ale iba opatrením predbežnej povahy, a preto nepodliehajú súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva.

6. Proti napadnutým uzneseniam krajského súdu podala sťažovateľka kasačné sťažnosti. Napadnutými uzneseniami najvyššieho súdu boli kasačné sťažnosti zamietnuté. Najvyšší súd sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou krajského súdu a odkázal na svoje skoršie rozhodnutia, v ktorých už dospel k záveru, že predmetné správne akty ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva, pretože samy osebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Ide len o výzvu na dobrovoľné plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (iba tvrdených) skutočností.

7. Sťažovateľka je toho názoru, že uvedenými uzneseniami všeobecných súdov došlo k porušeniu jej označených práv podľa ústavy, listiny, dohovoru a dodatkového protokolu, keďže závery týchto uznesení sú zjavne neodôvodnené a arbitrárne, a tak zároveň z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné.

8. Za nesprávne právne posúdenie veci považuje sťažovateľka záver všeobecných súdov, podľa ktorého žiaden z dotknutých správnych aktov nie je takým správnym aktom, ktorý by mohol mať za následok ujmu na jej subjektívnych právach.

9. Sťažovateľka v ústavných sťažnostiach okrem iného argumentuje:

„Ako vyplýva z § 27a ods. 1 zák. č. 528/2008 Z. z. ak riadiaci orgán zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

V zmysle § 27a ods. 2 zák. č. 528/2008 Z. z. ak prijímateľ nevráti príspevok alebo jeho časť na základe výzvy, riadiaci orgán oznámi podnet orgánu podľa osobitného predpisu (pozn.: podľa zákona o VO).

V zmysle § 27a ods. 3 zák. č. 528/2008 Z. z. ak bolo na základe podnetu podľa § 27a ods. 2 zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo vyzve podľa odseku 1. najviac však 100 % poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky ak bola právoplatným rozhodnutím uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, alebo bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, a za ktoré sa neukladá pokuta podľa § 27a ods. 3 písmena a).

V zmysle § 27a ods. 4 zák. č. 528/2008 Z. z. ak bola na základe podnetu podľa osobitného predpisu právoplatným rozhodnutím uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania alebo ak bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta podľa odseku 3 písm. a), a ak riadiaci orgán nepostupoval podľa odsekov 1 až 3, riadiaci orgán môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky; ustanovenie § 28 ods. 8 sa nepoužije.

Podľa § 27a ods. 5 zák. č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov platí, že ak prijímateľ nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť na základe výzvy správny orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo vyzve podľa odseku 4, najviac však do výšky 100 % poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

Z ust. § 27a zák. č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov je teda zrejmé, že ak riadiaci orgán bezvýsledne vyzval prijímateľa na vrátenie poskytnutého finančného príspevku alebo jeho

časti a boli zistené porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania s možným vplyvom na výsledok verejného obstarávania, riadiaci orgán je povinný ex offio a bez možnosti použitia akejkoľvek úvahy či moderácie rozhodnúť o vrátení až 1,5 násobku sumy uvedenej v predchádzajúcej výzve na vrátenie finančného príspevku, tj. o vrátení až 150 % sumy korekcie uvedenej v žiadosti o vrátenie finančného príspevku alebo jeho časti.“

10. Podľa názoru sťažovateľky správne akty vydané na základe uskutočnenej kontroly a opätovnej administratívnej kontroly sú na základe dosiaľ uvedeného nepochybne individuálnymi správnymi aktmi – rozhodnutiami, resp. opatreniami, ktoré sa bezprostredne dotýkajú práv a právom chránených záujmov sťažovateľky, resp. do nich bezprostredne zasahujú, a na ich základe môže byť sťažovateľka ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch. Tieto správne akty preto bezpochyby môžu mať za následok vznik ujmy na subjektívnych právach sťažovateľky. Ukladajú totiž sťažovateľke povinnosť vrátiť časť nenávratného finančného príspevku v rozpore s rozhodnutím o schválení príspevku a so zmluvou o poskytnutí príspevku.

11. Sťažovateľka v ďalšom poukazuje na právne závery vyslovené najvyšším súdom v jeho uznesení sp. zn. 5 Sžf 26/2014 z 28. apríla 2016. Podľa týchto záverov správne akty, na základe ktorých je prijímateľovi nenávratného finančného príspevku určená povinnosť vrátiť časť finančného príspevku poskytnutého na základe zákona č. 528/2008 Z. z., sú spôsobilým predmetom prieskumu v správnom súdnictve, keďže správa o zistenej nezrovnalosti je nepochybne individuálnym správnym aktom, ktorým dotknutý subjekt môže byť ukrátený na svojich právach, a ako taká je spôsobilým predmetom meritórneho preskúmania v správnom súdnictve.

12. Sťažovateľka tiež zdôrazňuje, že pri absencii súdneho prieskumu týchto napádaných správnych aktov vzniká priestor pre ľubovôľu zo strany poskytovateľa dotácie, čo vytvára zároveň priestor aj pre absenciu právnej istoty na strane prijímateľa.

13. Sťažovateľka v petite ústavných sťažností navrhuje, aby ústavný súd po prijatí vecí na ďalšie konanie vo veci samej nálezmi vyslovil porušenie jej základných práv podľa

čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 36 ods. 1 a 2 listiny a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými uzneseniami krajského súdu a napadnutými uzneseniami najvyššieho súdu, aby tieto uznesenia zrušil a veci vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a aby sťažovateľke priznal náhradu trov konania. Sťažovateľka zároveň navrhuje, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutých uznesení krajského súdu a napadnutých uznesení najvyššieho súdu.

14. Obe ústavné sťažnosti sťažovateľky boli pôvodne pridelené sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému. Pri ústavnej sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 369/2019 to bolo na základe Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 a pri ústavnej sťažnosti sp. zn. Rvp 62/2020 na základe Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 (ďalej len „rozvrh práce“).

15. Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezáujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

16. Podľa § 49 ods. 4 zákona o ústavnom súde dôvody vylúčenia podľa odseku 1 alebo odseku 2 oznámi sudca ústavného súdu bezodkladne predsedovi ústavného súdu.

17. Sudca Martin Vernarský predsedovi ústavného súdu listami z 12. novembra 2019 a zo 14. januára 2020 oznámil skutočnosti, ktoré zakladajú dôvod na jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí vedených pod sp. zn. Rvp 369/2019 a sp. zn. Rvp 62/2020, a to pre jeho pomer k sťažovateľke ako účastníčke konania. V konkrétnostiach sudca ústavného súdu Martin Vernarský uviedol, že jeho vzťah k sťažovateľke je objektívne determinovaný nielen pracovným pomerom u sťažovateľky,

ktorý trvá od roku 2000, ale aj členstvom vo Vedeckej rade Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, ktoré začal vykonávať aktívne na prvom zasadnutí tohto orgánu akademickej samosprávy, ktoré sa uskutočnilo 8. novembra 2019.

18. Ústavný súd uzneseniami sp. zn. IV. ÚS 145/2019 z 20. novembra 2019 a sp. zn. IV. ÚS 28/2020 z 22. januára 2020 rozhodol, že sudca ústavného súdu Martin Vernarský je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní v týchto veciach.

19. Podľa § 47 ods. 2 druhej a tretej vety zákona o ústavnom súde ak je z konania vylúčený sudca spravodajca, ktorému bola pridelená vec patriaca do pôsobnosti senátu ústavného súdu, príslušnosť senátu ústavného súdu určeného na prerokovanie veci podľa odseku 1 zostáva zachovaná. Novým sudcom spravodajcom sa stáva sudca ústavného súdu, ktorý má podľa rozvrhu práce vylúčeného sudcu ústavného súdu v príslušnom senáte ústavného súdu nahradiť.

20. Podľa čl. III bodu 1 písm. c) rozvrhu práce ak nemožno použiť pravidlo uvedené v písmene a), neprítomného alebo vylúčeného člena tretieho senátu zastupuje člen druhého senátu. Podľa čl. III bodu 1 písm. d) rozvrhu práce neprítomného vekom staršieho člena senátu alebo z rozhodovania vylúčeného vekom staršieho člena senátu zastupuje vekom starší člen senátu určený podľa písmena c); neprítomného vekom mladšieho člena senátu alebo z rozhodovania vylúčeného vekom mladšieho člena senátu zastupuje vekom mladší člen senátu určený podľa písmena c).

21. Podľa čl. III bodu 3 rozvrhu práce ak bol z rozhodovania vecí patriacej do pôsobnosti senátu vylúčený sudca spravodajca, novým sudcom spravodajcom sa stáva sudca, ktorý podľa rozvrhu práce vylúčeného sudcu spravodajcu zastupuje.

22. V okolnostiach posudzovaných vecí sudcu Martina Vernarského, ktorý bol vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní v týchto veciach, ako člen tretieho senátu ústavného súdu zastupuje člen druhého senátu ústavného súdu, teda sudca Peter Molnár.

23. Podľa čl. III bodu 1 písm. a) rozvrhu práce v znení dodatku č. 1 neprítomného alebo vylúčeného predsedu tretieho senátu zastupuje predseda druhého senátu.

24. Sudcovi Mojmirovi Mamojkovi, ktorý bol predsedom tretieho senátu ústavného súdu, funkcia ústavného sudcu k 31. máju 2020 zanikla, preto sa stal v súlade s čl. II bodom 3 rozvrhu práce v znení dodatku č. 1 predsedom tretieho senátu sudca Martin Vernarský. Keďže však menovaný sudca bol vylúčený z rozhodovania predmetných vecí, nahradil ho podľa čl. III bodu 1 písm. a) rozvrhu práce v znení dodatku č. 1 ako predseda senátu sudca Ľuboš Szigeti.

II.

Relevantná právna úprava

25. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

26. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

27. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

28. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené

zákonem, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

III.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

29. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy vecí primerane Civilný sporový poriadok.

30. V zmysle § 166 ods. 1 prvej vety zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s § 62 zákona o ústavnom súde možno v konaní o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 prvú vetu CSP.

31. S prihliadnutím na obsah ústavných sťažností, ktoré sú predmetom tohto prerokovania pred ústavným súdom, a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a skutočnosť, že obe sťažnosti smerujú proti napadnutým uzneseniam krajského súdu v správnom konaní a napadnutým uzneseniam najvyššieho súdu vydaným v kasačnom konaní, ústavný súd rozhodol, aplikujúc označené právne normy, tak, že predmetné ústavné sťažnosti spojil na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

III.2 K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľky podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 36 ods. 1 a 2 listiny a práv zaručených čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými uzneseniami krajského súdu a napadnutými uzneseniami najvyššieho súdu

32. Predmetom ústavnej sťažnosti je námietka porušenia základných práv sťažovateľky zaručených čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 36 ods. 1 a 2 listiny a práv zaručených čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu uzneseniami krajského súdu sp. zn. 6 S 33/2016 zo 7. decembra 2016 a sp. zn. 2 S 190/2017, 2 S 255/2017, 2 S 256/2017, 2 S 257/2017, 2 S 258/2017, 2S 259/2017, 2 S 260/2017 zo 16. januára 2019, ako aj uzneseniami najvyššieho súdu sp. zn. 8 Sžfk 9/2017 z 22. novembra 2018 a sp. zn. 8 Sžfk 39/2019 z 24. októbra 2019.

33. Ústavný súd po preskúmaní ústavných sťažností zistil, že sťažovateľka sa na neho opakovane obracia so skutkovo a právne takmer identickými ústavnými sťažnosťami, o ktorých už viackrát rozhodol, pričom formuloval k nim jednoznačné právne závery (pozri m. m. I. ÚS 244/2019, I. ÚS 326/2019, I. ÚS 388/2019, II. ÚS 279/2019).

34. Z takmer identickej argumentácie sťažovateľky uvedenej v ústavných sťažnostiach, ktoré sú predmetom predbežného prerokovania, možno vyvodiť, že odôvodnenie napadnutých uznesení krajského súdu a najvyššieho súdu obsahovalo, čo sa týka skutkových zistení a právneho posúdenia vecí, obdobné závery ako v iných jej veciach, ktoré už ústavným súdom boli preskúmané a rozhodnuté.

35. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd návrh na začatie konania podľa § 42 ods. 2 písm. f) odmietne podľa odseku 2 a ten istý navrhovateľ podá ústavnému súdu ďalší návrh na začatie konania v inej veci v podstatnej časti zhodný s predchádzajúcim návrhom, ktorý možno odmietnuť z rovnakého dôvodu, rozhodnutie o jeho odmietnutí môže obsahovať zjednodušené odôvodnenie, v ktorom ústavný súd iba poukáže na skoršie rozhodnutie o predchádzajúcom návrhu na začatie konania.

36. S poukazom na uvedené skutočnosti sa ústavný súd v rámci predbežného prerokovania týchto ústavných sťažností plne stotožňuje s dôvodmi uvedenými vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napr. uznesenia ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 46/2019 z 5. februára 2019, sp. zn. IV. ÚS 45/2019 z 24. januára 2019, sp. zn. IV. ÚS 52/2019 z 31. januára 2019, sp. zn. I. ÚS 244/2019 zo 4. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 326/2019 z 20. augusta 2019, sp. zn. II. ÚS 279/2019 z 22. októbra 2019) týkajúcich sa takmer rovnakých ústavných sťažností sťažovateľky, ktoré boli ústavným súdom odmietnuté z dôvodu nedostatku právomoci vo vzťahu k napadnutým uzneseniam krajského súdu a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti vo vzťahu k napadnutým uzneseniam najvyššieho súdu.

37. Ústavný súd vzhľadom na už citované ústavné sťažnosti bez nevyhnutnosti podrobnejšieho odôvodňovania svojich právnych záverov odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) a g) zákona o ústavnom súde.

38. Keďže ústavné sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu